RAUHAN TOIVO

Suomen kristillinen rauhanliike 50 vuotta

Juhlakonsertti

Temppeliaukion kirkko
keskiviikkona 28.10.2026

Hoppet om fred · Finlands kristliga fredsrörelse 50 år

28.10.2026 · TEMPPELIAUKION KIRKKO

Illan ohjelma

Tervetuloa · Välkommen

Juontajana Jan Edström, SKR:n hallituksen jäsen

Juhlakonsertti

Arja Koriseva, pianistina Minna Lintukangas

Rauhanpalkinnon luovutus

Suomen kristillisen rauhanliikkeen rauhanpalkinto 2026 Rauli Virtaselle
Palkinnon luovuttaa SKR:n hallituksen puheenjohtaja Jussi Ojala

---

Rauhandialogi

Rauli Virtanen ja Camilla Ojala
Keskustelua johdattelee Jussi Ojala

Musiikkia

Arja Koriseva ja Minna Lintukangas

Loppusanat · Slutord

Jan Edström

Ilta juonnetaan suomeksi ja ruotsiksi. Konsertti kestää noin 1 h 45 min, ei väliaikaa.

Tilaisuus järjestetään yhteistyössä Töölön seurakunnan kanssa.

Rauhan toivo elää

Kiitos kun juhlistat tänään kanssamme 50-vuotiasta Suomen kristillistä rauhanliikettä!

Kulunut puoli vuosisataa on näyttänyt, että rauha ja rauhantyö muuttaa muotoaan. Niin on tehnyt myös SKR:n työ. Liikkeemme on reagoinut ympäröivään maailmaan, elänyt sen mukana. 70-luvun poliittinen suojasää loi tilaa kansalaisyhteiskunnalle niin Suomessa kuin ulkomaillakin. Aika oli otollinen ”liikkeelle” ja se liike tempaisi mukaan ilahduttavan paljon kristillisestä rauhanaatteesta kiinnostuneita. Jaakko Eleniusta lainaten, ”SKR:n siipien suojiin kokoontui 60-luvulla villiintyneitä opiskelijoita ja vanhan polven vankilatkin istuneita rauhanaatteen veteraaneja, tinkimättömiä pasifisteja yhtä lailla kuin valansa vannoneita reservin upseereita, maallikoita ja teologeja.”

SKR:n toimintaan on aina kuulunut keskeisesti yhteistyö muiden järjestöjen ja toimijoiden kanssa: Rauhanliitto, Sadankomitea, YK-liitto, Suomen YK-nuoret ja Suomen Ekumeeninen Neuvosto näin muutamia keskeisiä toimijoita mainitakseni. Järjestimme menestyksekkäästi Loviisan rauhanfoorumia vuosina 2008–2019. Rauhanfoorumi tuli tunnetuksi Suomen suven johtavana rauhantapahtumana, jossa eri järjestöillä oli tilaa tuoda omaa työtään esiin, jossa vapaaehtoistyö oli arvossaan, ja jonka vilkas kulttuuriohjelma nivoutui saumattomasti rauhanaiheisten seminaarien viesteihin. Rauhanfoorumi ajoittui Hiroshiman ja Nagasakin atomipommien uhrien muistopäivän yhteyteen. Ydinaseiden vastustamisen ja väkivallattomuuden edistäminen onkin ollut pysyvä teema SKR:n työssä, ja tämä työ jatkuu yhä.

Vuodesta 1982 lähtien vuosittain myönnetty Suomen kristillisen rauhanliikkeen rauhanpalkinto on keskeinen osa järjestömme toimintaa. Rauhanpalkinnon saajat on lueteltu myöhemmin tässä juhlaohjelmassa. Voimme katsoa tätä myönteisen kirjavaa palkittujen listaa ja huomata, että rauhantyöllä kyllä on tekijänsä, ja he ovat kunniansa ansainneet.

Samalla kuitenkin rauhanpalkinnon saajien taustat ja palkinnon myöntämisen syyt kertovat paljon järjestöstä itsestään, SKR:stä. Olemme tahtoneet tunnustaa Martti Ahtisaaren, Pekka Haaviston ja Harri Holkerin kaltaisia ”perinteisiä” rauhantekijöitä. Mutta olemme myös palkinnollamme näyttäneet, että arvojemme mukaista rauhantyötä tapahtuu ja sitä tehdään myös muualla. Rauhantyön kentän laajuuden oivaltaminen ei suinkaan laimenna rauhantyötä, vaan se kasvattaa rauhantyön ääntä ja tukee yhä useampaa meistä näkemään rauhantyön omassa toiminnassaan. Jääkiekkovalmentaja Juha Sokan päättäväinen työ rasismia vastaan (2024); ylilääkäri Mika Valtosen ja Suomen tehohoitoyhdistyksen järkähtämätön eettinen linja koronapandemian paineessa (2022); kuinka Riku Rantala ja Tuomas Milonoff (2016) ja Rauli Virtanen (2026) ovat avartaneet suomalaisten maailmaa ja tuoneet vierauden tutuksi – tätä on lähimmäisenrakkaus käytännössä!

Meidän on kuitenkin todettava, että vuonna 2026 rauhanliike on kriisissä. Järjestötyön rahoitus on alati vähentynyt ja yhteiskuntamme usko asevaraisen turvallisuuden ensisijaisuuteen on kasvanut. Samalla kun Suomi vahvistaa miljardeilla puolustustaan, yhteiskuntamme turvaverkkoja rikotaan sisältä käsin. Kotimaamme yhteiskuntarauhaa uhkaa kasvava eriarvoisuus ja heikko-osaisuuden kasvu. Jaakko Elenius puhui vuonna 2006 kaukaa viisaasti rauhanliikkeen aaltoliikkeestä: ”Joukkoliikkeillä, myös rauhanliikkeillä, on historiassa omat otolliset aikansa ja hetkensä. Aina kuitenkin tarvitaan niitä, jotka ottavat lapsen syliinsä, pitävät hänestä huolen ja pakenevat Egyptin yöhön – varmoina siitä, että palaamisen aika tulee.” Eleniuksen viesti huokuu toivoa, kristillisen rauhanliikkeen kontekstissa rauhan toivoa.

Kun tänään juhlimme Suomen kristillistä rauhanliikettä, voimme olla ylpeitä sen menneestä työstä, kiittää lukuisista kumppanuuksista, nojata vahvasti kristillisestä uskosta kumpuaviin arvoihimme sekä luottaa siihen, että järjestömme säilyy relevanttina ja rauhan toivoa välittävänä toimijana myös tulevaisuudessa.

Jussi Ojala
hallituksen puheenjohtaja
Suomen kristillinen rauhanliike

RAUHANPALKINTO 2026

Rauli Virtanen

”Virtanen on todellinen kansainvälisyyskasvatuksen grand old man.”

Suomen kristillinen rauhanliike myöntää vuoden 2026 rauhanpalkintonsa toimittaja, tietokirjailija ja kuvajournalisti Rauli Virtaselle. Palkinnolla tunnustetaan Virtasen pitkä ja monipuolinen ura: hän on raportoinut suomalaisille maailman kriisialueilta Vietnamin sodasta alkaen.

Virtanen on työllään osoittanut, että ihmisiä ja kansoja yhdistävät tekijät ovat tärkeämpiä kuin niitä erottavat.

Rauli Virtanen (s. 1948) on raportoinut kymmenistä konflikteista kuudella vuosikymmenellä ja kirjoittanut useita tietokirjoja. Hänet on palkittu muun muassa tiedonjulkistamisen valtionpalkinnolla ja Suomen Kuvalehden journalistipalkinnolla.

RAULI VIRTANEN

Sota, rauha ja journalismi

Urani ensimmäinen reportaasimatka sodan keskelle oli vuonna 1972, jolloin pääsin Vietnamissa seuraamaan sotatoimia ja niiden seurauksia siviilien keskuudessa mm. pakolaisleirillä, sairaalassa ja hautajaisissa.

Vietnam oli monella tavalla merkittävä opetus, mutta ennen kaikkea siitä tuli vuosikymmeniksi maailmanlaajuisen sodanvastaisen rauhanliikkeen symboli.

Herättäjänä oli mitä suuremmassa määrin media, varsinkin televisio, jonka välityksellä sodan raakuudet ja siviilien kärsimykset kaukaisessa maassa tulivat rikkaan maailman olohuoneisiin.

Vietnamin lisäksi Mahatma Gandhi, Martin Luther King sekä Nelson Mandela, jota minulla oli kunnia haastatella pian hänen vapautumisensa jälkeen, ovat ihmiskunnan esikuvina ylläpitäneet väkivallattoman vastarinnan ja rauhan liekkiä viimeksi kuluneen vuosisadan aikana.

Apartheidin kokenut Etelä-Afrikka on yhteinen nimittäjä Gandhille, Mandelalle ja tämän vuoden Nobelin rauhanpalkinnon saajalle. Kansainvälisissä tuomioistuimissa ansioitunut eteläafrikkalainen juristi Navi Pillay oli tässä maailmantilanteessa onnistunein valinta.

Hänelle annettu tunnustus, sekä ennen kaikkea palkinnon laaja, positiivinen uutisointi on omiaan lisäämään uskoa ja toivoa kamppailussa, jossa meidän tulee puolustaa kansainvälistä sääntöpohjaista järjestystä ja oikeusjärjestelmää.

Edesmennyt rauhan nobelistimme, presidentti Martti Ahtisaari, jätti meille perintönä ja haasteena lauseen ”kaikki konfliktit ovat ratkaistavissa”.

Hän neuvotteli myös väkivallan tielle lähteneiden osapuolten kanssa, mutta Lähi-idässä sitä mahdollisuutta ei hänelle annettu.

Nyt olemme saaneet todistaa terrorismia sekä kostoon perustuvaa kansanmurhaa, joka valitettavasti jatkuu.

Maailmassa on tällä hetkellä ennätysmäärä konflikteja, lähin niistä Itä-Euroopassa. Me uutisoimme ja puhumme yhä enemmän sodasta, hybridisodasta ja muista uhkakuvista – puhumme niistä paljon enemmän kuin rauhanpyrkimyksistä.

Asevarusteluun käytetään miljoonakertaisesti enemmän varoja kuin rauhanrakentamiseen.

Rikkaampi maailma, Suomi mukaan luettuna, leikkaa avusta, solidaarisuudesta ja yhteistyöstä, joita tarvitaan konfliktien ennalta ehkäisemiseen, rauhanvälitykseen ja konfliktien aiheuttamien tuhojen lieventämiseen.

Journalistina olen samaan aikaan huolissani suomalaisten maailmankuvan kaventumisesta. Kansallinen yleisradioyhtiö ja suomalainen uutistoimisto ovat poliittisten vastavoimien ja muutosten kourissa.

Suurin puute on se, ettei suomalaisilla tiedotusvälineillä enää ole Ukrainaa lukuun ottamatta pysyviä kirjeenvaihtajia siellä, missä inhimillinen kärsimys on suurinta, kuten kehittyvissä maissa ja erityisesti Lähi-idässä.

Se on puute, joka johtaa median kuluttajien parissa pahimmillaan tietämättömyyteen, ihmisten yksinkertaistamiseen, vieraan pelkoon, rasismiin, antisemitismiin ja islamofobiaan.

Ajan kuvaan kuuluvan nopean ja pinnallisen ”laskuvarjojournalismin” (toimittaja lentää paikan päälle pariksi päiväksi, jonka jälkeen kohdealueen seuranta unohtuu) sijaan me tarvitsemme tietoa, joka auttaa meitä ymmärtämään taustoja ja myös asettumaan toisen ihmisen asemaan.

Tänä kulttuurisotien ja yhteiskunnallisen polarisoitumisen aikana monet hyveenä pidetyt asiat pyritään leimaamaan jopa vahingollisiksi. Yhtenä sellaisena on lähimmäisenrakkauden perustana oleva sana ”empatia”.

Aikamme peräänkuuluttaa humanismia, kykyä asettua toisen ihmisen asemaan, samoin kuin syventävää tietoa sekä medialukutaitoa. Meillä on tarjolla enemmän tietoa kuin koskaan aikaisemmin, mutta monet meistä tietävät maailmasta entistä vähemmän. Esimerkiksi vähävaraisilla ei ole mahdollisuutta lukea maksumuurien takana olevia uutisia, eikä aina kielitaitoa seuratakseen maailman tapahtumia, joista suomalainen media ei kerro.

Onneksi historia on aaltoliikettä. Kannattaa muistaa, että olemme todistaneet hyviä vuosikymmeniä vuosituhannen vaihteessa. Nyt meidän on kunkin omalla toiminnalla sekä yhteiskunnallisilla päätöksillä ponnisteltava sen eteen, että tämä todistamamme historian yksi aallonpohja olisi jo saavutettu ja huominen näyttäisi valoisammalta. Se on kansalaisvaikuttamisen moraalinen velvollisuus.

JUHLAKONSERTTI

Arja Koriseva

pianistina Minna Lintukangas

Arja Koriseva, laulu

Koskettava, lämminhenkinen ja läsnäoleva kuvaavat tunnelmaa, joka tavoittaa jokaisen kuulijan rakastetun viihdetaiteilija Arja Korisevan konserteissa. Konsertin ohjelmisto koostuu sekä tutuista ja perinteisistä, että uudemmista lauluista Arjan omasta tuotannosta. Kirkossa musiikki kutsuu rauhoittumaan ja pysähtymään hetkeksi omien ajatusten ja tunteiden äärelle, antamaan hetken juuri Sinulle.

Pianistina on Minna Lintukangas, joka on konsertoinut ja luonut tunnelmaa monenlaisilla estradeilla yhdessä Arjan kanssa jo viidentoista vuoden ajan.

Minna Lintukangas, piano

RAUHANDIALOGI

Kaksi sukupolvea, yksi kysymys

Mistä rauha rakentuu tässä ajassa?

Illan rauhandialogissa kohtaavat kuudella vuosikymmenellä maailman konflikteja raportoinut toimittaja Rauli Virtanen ja nuorten rauhantyön edelläkävijä Camilla Ojala. Keskustelua johdattelee SKR:n hallituksen puheenjohtaja Jussi Ojala.

Camilla Ojala

Camilla Ojala on Nuoret, rauha ja turvallisuus -verkoston koordinaattori. Verkosto tuo yhteen nuoria ja nuorten rauhantyötä tekeviä järjestöjä, ja se on ollut mukana valmistelemassa Suomen kansallista Nuoret, rauha ja turvallisuus -toimintaohjelmaa yhdessä ulkoministeriön kanssa.

Ojala on osallistavan nuorisopolitiikan puolestapuhuja, joka haluaa nuoret mukaan rauhanprosesseihin. Työstään hän on saanut Nuorten rauhanpalkinnon vuonna 2022.

Nuoret, rauha ja turvallisuus

YK:n turvallisuusneuvosto tunnusti vuonna 2015 päätöslauselmassa 2250 nuorten myönteisen roolin konfliktien ehkäisyssä ja rauhanrakentamisessa. Suomi laati ensimmäisenä maailmassa kansallisen toimintaohjelman päätöslauselman toimeenpanemiseksi, ja toinen ohjelma kattaa vuodet 2025–2028.

PUHEENVUORO

Kun kellot jossakin soivat

Kirjoitan näitä rivejä geneveläisessä hotellihuoneessa. Täältä Genevestä alkoi vuosina 1999–2005 oma matkani konfliktien ympäristövaikutusten selvittäjänä. Ensin Kosovossa ja Balkanilla, sitten Afganistanissa, Irakissa, miehitetyillä palestiinalaisalueilla, Liberiassa ja lopulta Sudanissa. Siellä hattuni vaihtui YK:n ympäristöohjelman UNEP:n väreistä EU:n erityisedustajaksi Sudanissa ja Darfurissa.

Kun keväällä 2026 sain YK:n pääsihteeri António Guterresilta pyynnön ryhtyä hänen Sudan-lähettilääkseen, ei vastausta tarvinnut kauan miettiä. Kolme vuotta sisällissodan kauheuksia. Sudan tuntui Ukrainan ja Lähi-idän kriisien keskellä unohtuneelta konfliktilta.

Olemme juuri kokoontuneet Genevessä 26 maan ja kansainvälisen järjestön kesken Sudania koskevaan neuvonpitoon. Mukana ovat kaikki Sudanin naapurimaat, joista monet ovat suuria pakolaisten vastaanottajia. Sota ei pysähdy valtioiden rajoille.

Sudanin sodasta on sanottu, ettei se ole vain kansalaissota, vaan sota kansalaisia vastaan. Uusinta aseteknologiaa, kuten drooneja, käytetään holtittomasti siviilejä vastaan. UNICEF kertoi iskusta oppikirjavarastoon, jossa lasten koulukirjat odottivat lukijoitaan. Uutisen kuultuani ensimmäiseksi tulivat mieleen ärräpäät.

Kävin keväällä pommitetussa Khartumissa tyttöjen koululla, jossa opetus oli käynnistynyt uudelleen. Romahtaneita kattoja, ammusten aukkoja seinissä, sotaromua, rikkinäisiä pulpetteja. Silti opiskeltiin innokkaasti.

Kysyin tytöiltä tulevaisuudensuunnitelmia. Joku halusi lentäjäksi, moni lääkäriksi tai sairaanhoitajaksi. Oli tuleva arkkitehti ja opettajia. Kaikkien kädet nousivat innokkaasti. Siinä hetkessä oli läsnä tulevaisuus.

Lähtiessäni kysyin, mitä koululta vielä puuttuu. ”Aurinkopaneeli olisi kiva. Saisimme sähköä ja tuuletustakin”, tytöt vastasivat kuin yhdestä suusta.

Elin lapsuuteni ja nuoruuteni maailmassa, jossa Vietnamin sota ja Biafran nälänhätä koskettivat. Ei tarvinnut kysyä, mitä maailman hätä meille kuuluu.

Nyt eletään toisenlaista aikaa. Ajattelussa on joskus pakki päällä, ja oma napanöyhtä kiinnostaa eniten. Kyky asettua toisen asemaan, empatia, saattaa loistaa poissaolollaan.

Silloin on hyvä viettää hetki samoin ajattelevien kesken. Niiden, jotka tietävät, että kun kellot jossakin soivat, ne soivat myös sinulle.

Pekka Haavisto
YK:n pääsihteerin Sudan-lähettiläs · SKR:n rauhanpalkinnon saaja 2015

1982–2026

Rauhanpalkinnon saajat

1982 Erastus ja Magdalena Shamena
1983 Emmaus-yhteisö
1984 Seurakuntasanomat
1985 Valamon luostari
1986 Aino-Kaarina Mäkisalo
1987 Palkintoa ei jaettu
1988 Furaha-kuoro
1989 Demokraattiset lakimiehet
1990 Martti Miettinen ja Rauno Pietarinen
1991 Martti Ahtisaari
1992 Veli-Matti Hynninen
1993 Kehitysmaakauppaliike
1994 Folke Sundman
1995 Kirkon Ulkomaanavun Baltian-työ
1996 Life and Peace -instituutin Somalian-työ
1997 Pietarsaaren Betania-baptistiseurakunta
1998 Familia Club ry
1999 Mikko Kuustonen
2000 MoniTori-lehti
2001 Munib A. Younan
2002 Viittakiven opisto
2003 Jaakko Hämeen-Anttila
2004 Harri Holkeri
2005 Helena Kekkonen
2006 Jorma K. Miettinen
2007 Lyömätön linja Espoossa
2008 Suomen Ekumeeninen Neuvosto
2009 Mahdi Abdile
2010 Palkintoa ei jaettu
2011 Icehearts ja Ilkka Turkka
2012 Changemaker-verkosto
2013 Kirsi Nurkkala ja Porlammin lukio
2014 Palkintoa ei jaettu
2015 Pekka Haavisto
2016 Riku Rantala ja Tuomas Milonoff
2017 Music Road Africa
2018 Timo Honkela
2019 Pete ”Hende” Nieminen
2020 Kirkko ja kaupunki -lehti
2021 Elayne Whyte Gómez
2022 Mika Valtonen ja Suomen Tehohoitoyhdistys
2023 Erätauko-säätiö
2024 Juha Sokka
2025 Antti Pentikäinen
2026 **Rauli Virtanen**

LÄMMIN KIITOS

Toimintaamme tukevat

William Thurings stiftelse

Emilie och Rudolf Gesellius Stiftelse

Kiitämme myös aiempia tukijoitamme: evankelis-luterilaisia seurakuntia kolehdeista sekä opetus- ja kulttuuriministeriötä ja oikeusministeriötä rauhantyön yleisavustuksista.

Juhlakonsertti järjestetään yhteistyössä
Töölön seurakunnan kanssa.

Suomen kristillinen rauhanliike
Finlands kristliga fredsrörelse

Vuonna 1976 perustettu ekumeeninen, kristillispohjainen ja puoluepoliittisesti sitoutumaton rauhanjärjestö. Arvojamme ovat lähimmäisenrakkaus ja väkivallattomuus. Edistämme globaalikasvatusta, ekumeenisuutta ja uskontojen välistä vuoropuhelua.

Liity jäseneksi: kristillinenrauhanliike.fi